בְּנוֹ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ מְיַסְּרֶךָּ׃ ו וְשָׁמַרְתָּ
אֶת־מִצְוֹת יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לָלֶכֶת
בִּדְרָכָיו וּלְיִרְאָה אֹתוֹ׃ ז כִּי יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ מְבִיאֲךָ אֶל־אֶרֶץ טוֹבָה
אֶרֶץ נַחֲלֵי מָיִם עֲיָנֹת וּתְהֹמֹת
יֹצְאִים בַּבִּקְעָה וּבָהָר׃ ח אֶרֶץ חִטָּה
וּשְׂעֹרָה וְגֶפֶן וּתְאֵנָה וְרִמּוֹן אֶרֶץ־זֵית
שֶׁמֶן וּדְבָשׁ׃ ט אֶרֶץ אֲשֶׁר לֹא
בְמִסְכֵּנֻת תֹּאכַל־בָּהּ לֶחֶם לֹא־
תֶחְסַר כֹּל בָּהּ אֶרֶץ אֲשֶׁר אֲבָנֶיהָ
בַרְזֶל וּמֵהָרֶרֶיהָ תַּחְצֹב נְחֹשֶׁת׃
י וְאָכַלְתָּ וְשָׂבָעְתָּ וּבֵרַכְתָּ אֶת־יְהוָה
אֱלֹהֶיךָ עַל־הָאָרֶץ הַטֹּבָה אֲשֶׁר
נָתַן־לָךְ׃ שני יא הִשָּׁמֶר לְךָ פֶּן־תִּשְׁכַּח
אֶת־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ לְבִלְתִּי שְׁמֹר
מִצְוֹתָיו וּמִשְׁפָּטָיו וְחֻקֹּתָיו אֲשֶׁר
אָנֹכִי מְצַוְּךָ הַיּוֹם׃ יב פֶּן־תֹּאכַל
וְשָׂבָעְתָּ וּבָתִּים טֹבִים תִּבְנֶה
וְיָשָׁבְתָּ׃ יג וּבְקָרְךָ וְצֹאנְךָ יִרְבְּיֻן

יי אֱלָהָךְ מַלִּיף לָךְ׃
ו וְתִטַּר יַת פִּקּוּדַיָּא דַיְיָ
אֱלָהָךְ לְמֵהַךְ בְּאָרְחָן
דְּתִקְנָן קֳדָמוֹהִי וּלְמִדְחַל
יָתֵיהּ׃ ז אֲרֵי יְיָ אֱלָהָךְ
מְעֵילָךְ לְאַרְעָא טַבְתָּא
אַרְעָא נַגְדָּא נַחֲלִין דְּמַיִן
מַבּוּעֵי עֵינָן וּתְהוֹמִין
נַפְּקִין בְּבִקְעָן וּבְטוּרִין׃
ח אַרְעָא חִטִּין וּשְׂעָרִין
וְגוּפְנִין וּתְאֵנִין וְרִמּוֹנִין
אַרְעָא דְזֵיתָהָא עָבְדִין
מִשְׁחָא וְהִיא עָבְדָא דְבַשׁ׃
ט אַרְעָא די לָא בְמִסְכֵּנוּ
תֵּיכוֹל בָּהּ לַחְמָא לָא
תְּחַסַּר כֹּל מִדַּעַם בָּהּ
אַרְעָא די אַבְנָהָא פַּרְזְלָא
וּמִטּוּרָהָא תִּפְסוֹל נְחָשָׁא׃
י וְתֵיכוֹל וּתְשְׂבָּע וּתְבָרֵךְ
יַת יְיָ אֱלָהָךְ עַל אַרְעָא
טַבְתָּא די יְהַב לָךְ׃
יא אִסְתַּמַּר לָךְ דְּלָמָא
תִּתְנַשֵּׁי יַת דַּחֲלָתָא דַיְיָ
אֱלָהָךְ בְּדִיל דְּלָא לְמִטַּר
פִּקּוּדוֹהִי וְדִינוֹהִי וְקָיְמוֹהִי
די אֲנָא מְפַקֵּד לָךְ יוֹמָא
דֵּין׃ יב דְּלָמָא תֵּיכוֹל
וְתִשְׂבָּע וּבָתִּין שַׁפִּירִין
תִּבְנֵי וְתֵתֵּיב׃ יג וְתוֹרָךְ
וְעָנָךְ יִסְגּוּן וְכַסְפָּא

תו"א כי ה' אל"ף אלהיך מלף לך: ו ותטר ית פקודיא דיי אלהך למהך באורחן דתקנן קדמוהי ולמדחל יתיה: ז ארי יי אלהך מעילך לארעא טבתא ארעא נגדא נחלין דמיין מבועי עינן ותהומין נפקין בבקען ובטורין: ח ארעא חטין ושערין וגופנין ותאנין ורמונין ארעא דזיתהא עבדין משחא והיא עבדא דבש: ט ארעא די לא במסכנו תיכול בה לחמא לא תחסר כל מדעם בה ארעא די אבנהא פרזלא ומטורהא תפסול נהשא: י ותיכול ותשבע ותברך ית יי אלהך על ארעא טבתא די יהיב לך: יא אסתמר לך דלמא תתנשי ית דחלתא דיי אלהך בדיל דלא למטר פקודוהי ודינוהי וקימוהי די אנא מפקד לך יומא דין: יב דלמא תיכול ותשבע ובתין שפירין תבני ותתיב: יג ותורך וענך יסגון וכספא

שפתי חכמים

נזה טלם שנים ס סנגדים עקיפת בלא היו בלין ועשרים דלף ע"פ סטיו סנגדים עליהם כל ת' שקר לא היו בלין והטעם מסוס דעגל דעגל וכו' וזהו דכתיב ויעלך ר"ל הע"פ שהיו אכנד ס עליהם . ס וא"ת וכא בסרסת כי תבא כתיב ונעלך לא כלתה מעל רגלך שמע מינה

רש"י

נפחה כמלק כלרך הילכי יתה ס ברגליהם . פוחות: (ח) זית

רמב"ן

תארץ ושיחותי על כן אמר אחריו כי ה' אלהיך מביאך אל ארץ טובה: (ז) ומעם ארץ נחלי מים שרוא כמן היה לא שישקו מים בוגל כארץ מצרים כאשר יאמר עוד כי למטר השמים תשתה מים יט׳ כי עינת ותהומות יוצאים בבקעה ובהר ומשם והלו בה ר"ל . ר"ל שיעור הכתיב עינות יש נית והתהומות נכו מעיון ועינות יתהו מעינות תתהם רבה והענין כי יש מן המעינות שנוילים בחכמה לחית ההרים כן הנמצאים שובל עם בכל או מן האדם הנולים לחם ומים יש ולא עינות כמי כל מעיני מים לבעלו מים יש מהם שי מאם ממקור חתו ם ומהם שקראם תהומות ואמר

כלומר מעינות תחיטות ואמר כי משמיהם בבקעה וגם בהר (ו) ומשם אבן אבניהבדול . כי בטרם אשר תחשוב ששם אבן ם שם תמצא ברזל כי מעפרה יקח . ובשרם כי בארץ ישראל מרצב נחשת וברזל שהם צריך גדול לישבי הארץ ולא הדסר כל בה אבל מוצא חכמה והתהב אינגו הסרון בארץ כתרגום ווילעלם ראיתי דאבנהא ברזין חיך פרולא וכו' דל שהכתוב בישבת הארץ שיש בא בר ר"ל בטים מן אבנים כדילות אבנים יקרות אבני נזית לבמות מהם בת יחוטות ומנגלים לא בארץ מצרים וארעות רבות שהם ר"ל ר' דיוצר נעשים לישוביהם קבריהם ואמר